

عنوان مقاله:

نگاهی دیگر به رده های ریتمی: شواهدی از گونه کرمانی از زبان فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 17، شماره 33 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

انیس معصومی - دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

مطالعات اولیه در زمینه رده شناسی ریتم یک زمانی فواصل زمانی تکیه ها در زبان های تکیه زمان و دیرش یکسان هجاها در زبان های هجا - زمان را بدیهی می دانستند. اما بررسی های متاخرتر که به این منظور صورت گرفتند مفهوم هم زمانی را زیر سوال بردند و مشخص شد که ریتم هر زبان برابند ویژگی های واجی آن است و نه سازماندهی زمانی آن. زمانی که ریتم زبانی بر مبنای الگوهای دیرشی تعیین می شود، لازم است به ویژگی های واجی پدیدآورنده این الگوها نیز توجه شود. به عنوان شواهدی بر این مدعا، اگرچه، براساس شاخص تغییرپذیری دوتایی هنجاریافته، گونه کرمانی در رده تکیه - زمان قرار می گیرد، تکیه واژگانی نقش چندانی در نظام واجی این گونه ایفا نمی کند. به بیان دیگر، رخداد کاهش واکه ای وزن - بنیاد با تبدیل هسته هجاهای تک مورایی به شوا و ایجاد تقابل بین این واکه و واکه های بلندتر تنوع بیشتری در دیرش واکه ها ایجاد می کند. همچنین این فرایند می تواند سبب حذف هسته هجاهای تک مورایی و شکل گیری خوشه های همخوانی آغازی در این گونه شود. در نتیجه، اگرچه تناوب در دیرش واکه ها و پیچیدگی خوشه های همخوانی از ویژگی های زبان های تکیه - زمان هستند، در گونه کرمانی این دو ویژگی را نمی توان به این رده زبانی و تکیه واژگانی مرتبط دانست.

کلمات کلیدی:

رده ریتمی، کاهش واکه ای وزن بنیاد، تکیه واژگانی، مورا، گونه کرمانی از زبان فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581256>

